

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 232.462 van 6 oktober 2015
in de zaak A. 217.098/IX-8721**

In zake: Beau LUCAS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Philippe Declercq
kantoor houdend te 3320 Hoegaarden
Gemeenteplein 25
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de VZW DAMIAANINSTITUUT
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Gitte Laenen
kantoor houdend te 2800 Mechelen
Antwerpsesteenweg 16-18
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 26 september 2015, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de beroepscommissie van het Damiaaninstituut te Aarschot van 10 september 2015 waarbij een oriënteringsattest C wordt uitgereikt aan Beau Lucas.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 1 oktober 2015, om 10.30 uur.

Staatsraad Bruno Seutin heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Jutte Nijs, die *loco* advocaat Philippe Declercq verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Heleen Van Asch, die *loco* advocaat Gitte Laenen verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Luc Vermeire heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoeker is tijdens het schooljaar 2014-2015 leerling in het tweede jaar van de derde graad ‘Bouw- en Houtkunde’ (TSO) van het Damiaaninstituut te Aarschot.

3.2. Op 25 juni 2015 beslist de delibererende klassenraad aan verzoeker een oriënteringsattest C toe te kennen.

De motivering hiervan luidt als volgt:

“4 onvoldoendes op jaarbasis:

WIS: 49%

BWCMT: 50% (afgerond)

BWSTA: 46%

GIP: 40%

Te veel onvoldoendes voor de clustervakken.

Onvoldoende inzicht.

Taken en deeltaken niet uitgevoerd.”

3.3. Op 29 juni 2015 heeft een overleg plaats tussen verzoeker, zijn ouders en de afgevaardigde van de directeur. De afgevaardigde van de directeur

beslist om de klassenraad niet opnieuw samen te roepen. Met een brief van 30 juni 2015 deelt zij dit mee aan verzoeker.

3.4. De ouders van verzoeker, die nog minderjarig is, stellen met een brief gedateerd op 29 juni 2015 en die diezelfde dag nog voor ontvangst wordt ondertekend, beroep in bij het schoolbestuur tegen het C-attest.

Dat beroep is als volgt gemotiveerd:

“Wij kunnen niet akkoord gaan met de eindbeslissing van de klassenraad, nl het C-attest voor onze zoon Beau Lucas uit klas 6M. Wij willen met onderstaande argumenten deze beslissing betwisten.

Volgens het schoolreglement deel II heeft de leerling recht op begeleiding, een faire behandeling en inspraak op een aantal vlakken, dit hebben wij echter niet ondervonden.

Op 2 februari 2015, heeft mijn zoon via Smartschool een bericht gepost aan [E.] met de vraag om met hem samen te zitten en te praten over het feit dat er geen aandacht geschonken werd aan vragen over de GIP (zie bijlage 1). Dit werd door hem beantwoord, maar volledig weerlegd. Wij kregen echter het gevoel dat sinds de grote toetsen met Kerstmis de eindbeslissing reeds genomen was voor de ganse klas, nl dat 6 leerlingen dit jaar niet zouden slagen, wat uiteindelijk ook is gebleken.

Als ouder werden wij sporadisch ingelicht over de resultaten van de clustervakken. Het platform Smartschool, dat gebruikt wordt om ouders en leerlingen te informeren, heeft voor de ouders geen enkele informatieve functie wat betreft resultaten van toetsen/taken. Ik heb begin maart contact opgenomen met [B.] over het gebrek aan feedback (puntenevaluatie) van de bouwvakken. Ik kreeg een schrijven terug van [B.] (bijlage 2) en weerom werd mijn bezorgdheid weerlegd. De gouden raad in de brief luidde: ‘als de leerling vragen heeft, moet hij zelf de leerkracht aanspreken’. Mijn zoon heeft meerdere malen vragen gesteld aan [E.], maar meerdere malen werd hij gewoon genegeerd. Hij heeft zelfs volgende uitspraak gedaan, wanneer mijn zoon nog eens een poging deed om een vraag te stellen: ‘is het een vraag van 1 meter of een halve meter’, waarna hij gewoon verder liep! Wat moeten wij hiervan denken? Volgens het schoolreglement (onder 3.4.1) is de klastitularis de persoon die de mogelijke problemen in de klas moet oplossen en de leerlingen motiveren. Van motivatie is er vanaf Kerstmis totaal geen sprake meer. Er hangt een gespannen en gelaten sfeer die zorgt voor frustratie en demotivatie aan beide zijden (zowel leerkracht als leerlingen). Waar is de kracht van de leerkracht om het tij te keren en de leerlingen opnieuw te motiveren? Blijkbaar heeft enkel de macht van de leerkracht beslist over het lot van de leerlingen.

Nochtans vinden we onder 3.4.2 van het schoolreglement, dat de studieresultaten door de klassenraad besproken worden en dat er remediëring en begeleiding voorzien is. Mijn zoon is nooit remediëring of begeleiding aangeboden.

den geweest. De taken die zij indienden werden bovendien zeer laat verbeterd (bijlage 5), waardoor er niet genoeg / op tijd kon bijgestuurd worden. In bijlage 4 zitten 6 taken van [W.] waarvan nooit correcties of punten werden gegeven. Voor de mindere resultaten voor wiskunde heeft [C.] echter wel hulp aangeboden. Beau heeft meerdere malen onder de middag samengezeten met de leerkracht om taken en toetsen opnieuw te maken en te verbeteren, waarvoor dank.

Wat betreft de GIP, heeft mijn zoon samen met een medeleerling een aparte opdracht gekregen, nl het ontwerpen van een passieve microwoning. Deze opdracht werd niet omschreven op Smartschool (bijlage 3), wat voor de andere GIP opdrachten wel het geval was. De eerste periode heeft mijn zoon niet veel aan de GIP gewerkt, omdat hij niet goed wist hoe hij dit moest aanpakken en niet genoeg begeleiding kreeg. Tijdens de volgende periodes heeft hij veel contacten gelegd met externe firma's om de uitvoerbaarheid van de microwoning te onderzoeken. Hij heeft zijn logboek (bijlage 8) regelmatig bijgehouden, maar er werd slechts 5x op het ganse schooljaar schriftelijk feedback gegeven.

Op het rapport worden de resultaten van ConMattekVorm en Toegepaste wetenschappen telkens onder 1 nummer gequoteerd. Noch de leerlingen, noch de ouders werden schriftelijk ingelicht over de scores van de aparte onderdelen. Volgens de toelichting van het rapport van de 3^e graad, staat echter dat het wegingspercentage van elk onderdeel apart vermeld staat. Hiervan heb ik enkel in de 1^e periode een verwijzing gevonden in het rapport. Dit geldt ook voor de resultaten van de GIP, er is in de laatste periode geen apart GIP rapport afgeleverd of gerapporteerd via Smartschool. Volgens de toelichting bij het rapport van de 3^e graad, staat dit nochtans vermeld.

Onder 3.4.4.2 van het schoolreglement vind ik dat er bij de eindbeoordeling rekening wordt gehouden met de evolutie van de leerhoudingen (1), de prestaties voor dagelijks werk (2), de grote toetsen (3), GIP (4) en stage (5)

1. De leerhouding is volgens het eindrapport nooit een probleem geweest. In bijlage 6 kan u zien dat mijn zoon tijdens het ganse schooljaar slecht 2 taken 1 dag na de deadline ingediend.
2. In bijlage 7 kan u zien dat de evolutie van de cijfers van onze zoon wel degelijk in stijgende lijn is voor dagelijks werk. Tijdens periode 1: 60%, periode 2: 68 %, periode 3: 63 % en periode 4: 72% !! Een prachtig resultaat ondanks de negatieve sfeer.
3. Dit geldt eveneens voor de grote toetsen. Periode 2: 60%, Periode 4: 62 %
4. De beoordeling van de GIP is niet voorgelegd, enkel het eindcijfer. Ik wil nog even opmerken dat mijn zoon zijn maquette tijdens de laatste beoordeling voor de jury niet bekeken werd. Hoe deze punten zijn toegekend weet ik niet. Bovendien was er tijdens zijn uiteenzetting nog slechts 1 (i.p.v. 3) extern jurylid aanwezig. Wij zoeken verder uit of de beoordeling op deze manier wel wettelijk is.
5. Onze zoon heeft een positieve beoordeling gekregen van zijn stage-mentor, maar waar kunnen wij de weging van de stage terugvinden in het eindrapport?

Als conclusie wil ik stellen dat [E.] en [W.] hun taak als leerkracht niet naar behoren hebben uitgevoerd. Dit wordt mede gestaafd door het klasbeeld. Ik stel

mij vragen bij het feit dat in een laatste jaar bouw-en houtkunde er voor de cluster ConMatTekVorm met de grote toetsen in periode 4 slechts 7 leerlingen van de 14 geslaagd zijn en voor de cluster Toegepaste wetenschappen slechts 3. Voor het dagelijks werk zijn er slechts 5 leerlingen geslaagd voor de cluster ConMatTekVorm en 7 voor de cluster Toegepaste wetenschappen. Dit roept veel vragen op en wij stellen de bekwaamheid van deze leerkrachten in vraag.

Bij de eindbeoordeling is er volgens ons geen rekening gehouden met de evolutie van zijn punten, zowel in DW als voor de grote toetsen, en de blijvende inzet van onze zoon, ondanks de negatieve sfeer.

Bovendien kregen wij tijdens ons laatste telefonisch onderhoud met [E.] met de melding dat onze zoon niet geslaagd is, te horen dat Beau nog wel kans maakt om te slagen volgend jaar... Dat kan tellen als motivatie naar volgend jaar toe.

Daarom vragen wij als ouders van Beau Lucas, om zijn eindresultaten te herbekijken met dit alles in beschouwing genomen.”

3.5. Op 10 september 2015 heeft de zitting van de beroepscommissie plaats en worden verzoeker en zijn ouders gehoord.

Diezelfde dag beslist de beroepscommissie het C-attest te behouden. De motivering van deze beslissing luidt:

“De commissie oordeelt dat het C-attest moet behouden blijven. Ze stelt vast dat er wel degelijk voldoende opvolging is geweest bij de gip. De opdracht van de gip ‘microwoning’ werd begin oktober verduidelijkt onder meer via het logboek (Smartschool). Uit het dossier blijkt dat er continu feedback is geweest en bijsturing waar nodig. Uit andere documenten zoals de schoolrapporten blijkt dat de onvoldoende resultaten tijdig aan de ouders zijn duidelijk gemaakt. Het Smartschoolsysteem laat trouwens toe dat de ouders de gang van zaken volledig kunnen volgen.”

IV. Herinnering aan de schorsingsvoorwaarden

4. Krachtens artikel 17, §§ 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid slechts worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden en dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is die onverenigbaar is met de behandelingstermijn van de gewone vordering tot schorsing.

V. Uiterst dringende noodzakelijkheid

Standpunt van de partijen

5. Verzoeker motiveert de uiterst dringende noodzakelijkheid van zijn vordering als volgt:

“Gelet op het reeds aanvangen van het volgende schooljaar, en de wil van de verzoekende partij om verdere studies aan te vatten waarvoor hij overigens reeds een inschrijving heeft genomen in het zevende jaar van de studierichting Integrale Veiligheid in het Sint-Franciscuscollege te Heusden-Zolder is de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid het enige rechtsmiddel dat een tijdige en afdoende bescherming kan bieden voor de belangen van de verzoekende partij [...].”

6. De verwerende partij betwist de uiterst dringende noodzakelijkheid. Zij betoogt in essentie:

“5. Sinds de wijziging van de schorsingsvoorwaarden met ingang van 1 maart 2014 kan de schorsing ‘op elk moment’ worden gevorderd. Voortaan wordt vanaf het ogenblik waarop de uiterst dringende noodzakelijkheid ontstaat van een verzoekende partij verwacht met passende voortvarendheid op te treden.

In casu werden verzoeker en zijn ouders reeds per aangetekend schrijven van 10 september in kennis gesteld van de beslissing van de Beroepsinstantie. Op dat moment wist verzoeker aldus dat hij zijn zevende jaar niet zou kunnen aanvangen. Niettegenstaande heeft verzoeker – hoewel het schooljaar reeds aangevangen is op 1 september – nog een 16 à 18-tal dagen gewacht om een verzoekschrift bij Uw Raad in te dienen.

In het inleidend verzoekschrift worden geen feiten of omstandigheden vermeld die volgens verzoeker kunnen verantwoorden dat in zijn geval de diligentie niet zou moeten worden afgemeten vanaf de kennisname van de bestreden beslissing.

Overigens is de bestreden beslissing geen beslissing die plots of onverwachts genomen [is], doch het resultaat van een beroepsprocedure die verzoeker heeft ingesteld bij de Beroepscommissie.

Bijgevolg kan niet anders dan besloten worden dat verzoeker niet met de vereiste spoed is opgetreden en de uitermate hoge graad van urgentie die door hem aan de zaak wordt toegeschreven niet te verzoenen valt met het manifeste gebrek aan diligentie in zijn hoofd.

Bovendien worden de rechten van de verdediging van verwerende partij hierdoor op volstrekt onnodige en aanzienlijk wijze geschonden; terwijl ver-

zoeker 16 dagen heeft gewacht om een vordering bij uiterst dringende noodzakelijkheid in te stellen dient verweerster immer op nog geen anderhalve dag haar verweer uiteen te zetten in haar nota met opmerkingen...”

Beoordeling

7. De schorsingsprocedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid houdt een ernstige verstoring in van het normale verloop van de rechtspleging voor de Raad van State, herleidt de mogelijkheden tot onderzoek van de zaak tot een strikt minimum en beperkt in aanzienlijke mate de uitoefening van de rechten van verdediging van de verwerende partij. De aanwending van die procedure moet dan ook zeer uitzonderlijk blijven.

Op verzoeker die aldus meent een beroep te kunnen doen op de schorsingsprocedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid, rust te dezen de bewijslast om aan te tonen dat hij bij het instellen van de vordering met de vereiste spoed en diligentie is opgetreden.

Voorafgaand kan worden vastgesteld dat de verwerende partij niet betwist dat het ingeroepen dreigend verlies van een schooljaar een voldoende verantwoording is voor de uiterst dringende noodzakelijkheid, die bij aanvoeren van ernstige middelen, een schorsing van de tenuitvoerlegging van een C-attest kan verantwoorden.

Wel verwijt de verwerende partij verzoeker dat hij onvoldoende prompt en diligent is opgetreden en dat hij zestien à achttien dagen heeft gewacht om zijn verzoekschrift bij de Raad van State in te dienen.

De Raad is van oordeel, mede in acht genomen dat verzoeker het bureau voor juridische bijstand heeft moeten consulteren en pas op 24 september 2015 een advocaat kreeg toegewezen, dat de verlopen termijn niet de vereiste diligentie tegenspreekt.

De verwerende partij is overigens slecht geplaatst om verzoeker een gebrek aan diligentie te verwijten. Het georganiseerd administratief beroep is immers door verzoeker reeds op 29 juni 2015 ingesteld. Indien belangrijke tijd verloren is gegaan, lijkt dat dan toch vooral te wijten te zijn aan de diligentie – of beter: het gebrek daaraan – waarmee de verwerende partij de interne beroepsprocedure heeft afgehandeld. Verzoeker heeft immers meer dan twee maanden moeten wachten om de eindbeslissing te mogen vernemen. Als de verwerende partij zich niet zo kan organiseren om het bezwaar spoediger te onderzoeken en als het haar niet eens lukt om haar leerling te antwoorden vóór de aanvang van het nieuwe schooljaar, rekent de Raad van State het zich inderdaad graag tot zijn verdienste om over de vordering zo gauw als mogelijk uitspraak te doen teneinde de impact van deze periode van onzekerheid op de schoolloopbaan van verzoeker te minimaliseren.

8. Er is voldaan aan de voorwaarde van de uiterst dringende noodzakelijkheid.

VI. Ernst van het enig middel

Standpunt van de partijen

9. In zijn enige middel voert verzoeker de schending aan van “de materiële motiveringsplicht, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel als beginsel van behoorlijk bestuur”.

Verzoeker betoogt dat de bestreden beslissing slechts een zeer gedeeltelijk antwoord geeft op bepaalde aspecten van het beroep. Zo wordt er volgens hem enkel ingegaan op het bezwaar in verband met het gebrek aan aandacht dat geschonken werd aan de GIP en het gebrek aan feedback over de bouwvakken. In het beroepschrift werd echter ook nog het volgende aangehaald: een gebrek aan remediëring of begeleiding, het feit dat de opdracht van de GIP niet omschreven werd in tegenstelling tot de opdrachten van de andere GIP's, het ge-

brek aan inlichting over de scores van de aparte onderdelen waar de resultaten van conmattekvorm en deze van toegepaste wetenschappen telkens met een nummer werden gequoteerd en het gebrek aan resultaten van de GIP in de laatste periode, terwijl dit wel vermeld is in de toelichting bij het rapport van de derde graad. Daarenboven werd in het beroepschrift gewezen op het feit dat de leerhouding nooit een probleem is geweest, op de stijgende lijn van de resultaten voor het dagelijks werk, op de stijgende lijn van de resultaten voor de grote toetsen, op de gebrekkige beoordeling van de GIP en op het gebrek aan beoordeling van de stage in het eindrapport. Op al die pertinente bezwaren werd geen antwoord gegeven. Dit klemmt des te meer in het licht van de artikelen 3.4.4.1 en 3.4.4.2. van het schoolreglement. De door verzoeker aangebrachte elementen van bezwaar houden rechtstreeks verband met de beoordeling die volgens het schoolreglement diende te worden gegeven en verzoeker heeft geen antwoord op de door hem aangevoerde gronden gekregen. De beslissing is aldus “niet, minstens niet afdoende gemotiveerd”.

Voorts stelt verzoeker dat uit dat alles ook de onredelijkheid van de bestreden beslissing blijkt. Het valt immers niet in te zien hoe zelfs binnen de ruime beoordelingsmarge die de beroepscommissie heeft, zij kan stellen dat het C-attest bewaard moet blijven. De goede evolutie van de cijfers voor dagelijks werk en grote toetsen en het ontbreken van enige beoordeling van de stage, waarvoor de stagemeeester 80% gaf, zijn volgens hem van die aard dat zij net geen C-attest verantwoorden. “Het niet in rekening brengen van die elementen, ook niet als daarop wordt gewezen, brengt mee dat de beslissing kennelijk onredelijk is.”

Ten slotte betoogt verzoeker dat uit de bestreden beslissing blijkt dat ze een gebrek aan zorgvuldigheid inhoudt. In het dossier is geen proces-verbaal van de hoorzitting terug te vinden, net zomin als een beoordeling van de stage. Ook de samenstelling van de jury bij de verdediging van de GIP is onzorgvuldig gebeurd. Slechts één extern jurylid was aanwezig.

10. De verwerende partij antwoordt dat verzoeker enkel de schending van de materiële motiveringsplicht en niet van de formele motiveringsplicht aanvoert in zijn inleidend verzoekschrift en dat, voor zover verzoeker van oordeel is dat de motivering niet afdoende is aangegeven in de bestreden beslissing, hij de schending van de formele motiveringsplicht diende op te werpen, hetgeen hij echter niet heeft gedaan.

Vervolgens argumenteert de verwerende partij dat de beroepscommissie hoe dan ook geenszins verplicht is om te antwoorden op elk van de voor haar aangevoerde argumenten, dat het duidelijk is dat het wezenlijke motief van de verwerende partij om aan verzoeker een oriënteringsattest C toe te kennen is dat verzoeker vier onvoldoendes op jaarbasis behaalde, voornamelijk voor cluster vakken, meer bepaald voor het vak constructie, materialenleer, tekenen en vormgeving (11/32u), toegepaste wetenschappen (6/32u), wiskunde (3/32u) en de geïntegreerde proef of in totaal 20 van de 32 weekuren. Daarnaast is vermeld dat verzoeker onvoldoende inzicht had en hij taken en deeltaken niet heeft uitgevoerd en dat bovendien bij de eindbeoordeling uiteraard ook rekening is gehouden met het feit dat verzoeker niet is geslaagd voor de geïntegreerde proef of ‘GIP’.

Ten slotte wordt omstandig geargumenteed waarom de bestreden beslissing draagkrachtig, niet kennelijk onredelijk noch onzorgvuldig is.

Beoordeling

11. Hoewel verzoeker in zijn enige middel niet uitdrukkelijk de schending van de wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen’ aanvoert, blijkt ontegensprekelijk uit zijn betoog dat hij ook de schending van de formele motiveringsplicht aanvoert door te stellen dat de bestreden beslissing niet afdoende is omdat niet of niet voldoende is geantwoord op zijn bezwaren en de in die beslissing meegedeelde motieven er evenmin van doen blijken dat ze deugdelijk en draagkrachtig zijn om die beslissing te ondersteunen.

12. Ingevolge de hervormingsbevoegdheid waarover in dit geval de beroepscommissie beschikt, lijkt op grond van de formelemotiveringsplicht niet van haar verwacht te kunnen worden dat zij expliciteert om welke redenen zij het eventueel anders zou zien dan de oorspronkelijk oordelende klassenraad. Het volstaat op het eerste gezicht dat zij als delibererend orgaan in hoger beroep motiveert hoe zij het zelf ziet en wat haar ertoe brengt op grond van de voorliggende gegevens de uiteindelijk toegekende evaluatiebeslissing te nemen.

Waar de regelgeving zoals de voorliggende – artikel 123/10 en volgende van de Codex Secundair Onderwijs – in een dergelijke administratieve beroepsprocedure heeft voorzien, moet de indiener van het beroep wel erop kunnen rekenen dat zijn beroepschrift door de beroepsinstantie zorgvuldig wordt onderzocht en dat, indien zij meent tot hetzelfde oordeel te moeten komen als de beslissing die het voorwerp uitmaakt van het bij haar ingestelde beroep, zij voor de verwerping van de aangevoerde beroepsargumenten goede redenen heeft. In sommige gevallen, meer bepaald als het gaat om een specifieke, gewichtige grief van de beroepsindiener, zullen die redenen zelfs uitdrukkelijk in de beroepsbeslissing dienen te worden weergegeven. In beginsel immers mag van een zorgvuldig handelende beroepsinstantie worden verwacht dat zij in haar beslissing formeel aandacht besteedt aan de wezenlijke en fundamentele grieven van de beroepsindiener en dat zij hem aldus de antwoorden geeft die laten verstaan waarom zijn beroep wordt verworpen.

Het bestaan en de zin van de beroepsprocedure lijken aldus te vereisen dat de motivering van haar eindbeslissing er blijk van geeft dat de bezwaren van de leerling daadwerkelijk in overweging zijn genomen en in de nieuwe beoordeling zijn betrokken, dat de leerling kan begrijpen waarom die argumenten de beroepscommissie niet hebben overtuigd en dat ten minste een uitdrukkelijke repliek volgt op de vragen die door de leerling blijkens zijn beroepschrift van wezenlijk belang worden geacht en die, mochten ze terecht zijn gesteld, mogelijk tot een voor de leerling gunstiger resultaat leiden.

13.1. Onbetwistbaar is dat de GIP geen examen is waarbij slechts op kennisvragen dient te worden geantwoord. Een GIP veronderstelt een praktische, technische realisatie van de zijde van de leerling. In zo een geval dient aangenomen, op het eerste gezicht, dat niet kan worden volstaan met het louter toekennen van een cijfer. De motiveringsplicht lijkt voor een proef als de voorliggende meer dan een louter cijfer te vereisen, en wel een onder woorden gebrachte verantwoording voor het toegekende cijfer, waarbij die verantwoording meer moet zijn dan een vage beoordeling en, bijvoorbeeld, de criteria moet vermelden die werden beoordeeld en hoe het werk van de leerling *in concreto* aan die criteria voldoet of tekortschiet.

De beroepscommissie moet bij de beoordeling van een leerling – net als de klassenraad – alle gegevens van het dossier betrekken. Dit geldt zeker voor de GIP, die een centrale plaats in de opleiding inneemt. Het moeten slagen in de GIP als een absolute, vooraf vastgestelde en algemeen geldende vereiste komt echter in strijd met de regelgeving die steeds uitgaat van een concrete beoordeling door de delibererende klassenraad van elke leerling en het geheel van zijn prestaties, op basis van zijn individueel dossier.

13.2. In zijn beroepschrift heeft verzoeker aangevoerd dat hij voor de GIP samen met een medeleerling een aparte opdracht heeft gekregen, namelijk het ontwerpen van een passieve microwoning en dat “[d]eze opdracht [...] niet [werd] omschreven op Smartschool [...], wat voor de andere GIP opdrachten wel het geval was” alsook dat hij “zijn logboek [...] regelmatig [heeft] bijgehouden”, maar dat “er [...] slechts 5x op het ganse schooljaar schriftelijk feedback [wordt] gegeven”. Hij merkte dan verder op dat op het rapport de resultaten van conmat-tekform en toegepaste wetenschappen telkens onder één nummer werd gequoteerd, dat noch de leerlingen, noch de ouders schriftelijk werden ingelicht over de scores van de aparte onderdelen, dat volgens de toelichting van het rapport van de derde graad het wegingspercentage van elk onderdeel apart vermeld staat, dat hij hiervan enkel in de eerste periode een verwijzing heeft gevonden in het rapport en

dat dit ook geldt voor de resultaten van de GIP. In de laatste periode is er volgens hem geen apart GIP rapport afgeleverd of gerapporteerd via Smartschool waar dit volgens de toelichting bij het rapport van de derde graad nochtans staat vermeld. Ten slotte liet verzoeker in verband met de GIP in het beroepsschrift nog gelden:

“4. De beoordeling van de GIP is niet voorgelegd, enkel het eindcijfer. Ik wil nog even opmerken dat mijn zoon zijn maquette tijdens de laatste beoordeling voor de jury niet bekeken werd. Hoe deze punten zijn toegekend weet ik niet. Bovendien was er tijdens zijn uiteenzetting nog slechts 1 (i.p.v. 3) extern jurylid aanwezig. Wij zoeken verder uit of de beoordeling op deze manier wel wettelijk is.”

In de bestreden beslissing stelt de beroepscommissie dat er wel degelijk voldoende opvolging is geweest bij de GIP en dat de opdracht van de GIP ‘microwoning’ begin oktober werd verduidelijkt onder meer via het logboek (Smartschool). Verder antwoordt de beroepscommissie dat uit het dossier blijkt dat er continu feedback is geweest en bijsturing waar nodig, antwoord dat minstens ook lijkt te slaan op de bezwaren ter zake wat betreft de GIP. Aldus heeft de beroepscommissie, zo lijkt, formeel geantwoord op de eerste twee bezwaren ter zake.

De beroepscommissie heeft evenwel niet geantwoord op alle andere bezwaren in verband met de GIP, zoals dat de beoordeling van de GIP niet is voorgelegd maar enkel het eindcijfer en dat verzoekers maquette tijdens de laatste beoordeling voor de jury niet bekeken werd, dat hij niet weet hoe deze punten zijn toegekend en dat tijdens zijn uiteenzetting nog slechts één in plaats van drie van de externe juryleden aanwezig was. Op deze grieven mocht verzoeker een antwoord verwachten, nu de GIP volgens artikel 56, § 2, van het Organisatiebesluit en volgens artikel 3.4.4.1 van het schoolreglement van de verwerende partij een belangrijk element vormt in de beslissing van de klassenraad, te dezen van de beroepscommissie. Door hier niet op te antwoorden dient in de huidige stand van de procedure aangenomen te worden dat de bestreden beslissing niet steunt op voldoende draagkrachtige motieven.

14. Evenmin wordt in de bestreden beslissing geantwoord op andere in het beroepschrift aangebrachte elementen zoals de positieve beoordeling van de stagementor, de vraag waar de weging van de stage kan worden teruggevonden in het eindrapport, dat de leerhouding van verzoeker volgens het eindrapport nooit een probleem is geweest en dat de evolutie van de cijfers van verzoeker in stijgende lijn gaat voor dagelijks werk evenals voor de grote toetsen. Zonder een antwoord hierop staat eveneens niet op het eerste gezicht vast dat de bestreden beslissing steunt op voldoende draagkrachtige motieven.

15. In de mate dat de verwerende partij in de nota benadrukt dat het duidelijk is dat het wezenlijke motief om aan verzoeker een oriënteringsattest C toe te kennen is gelegen in de vaststelling dat verzoeker vier onvoldoendes op jaarbasis behaalde en dan nog voornamelijk voor clustervakken, te weten voor het vak constructie, materialenleer, tekenen en vormgeving (11/32u), toegepaste wetenschappen (6/32u), wiskunde (3/32u) en de geïntegreerde proef of in totaal 20 van de 32 weekuren, dat daarnaast werd vermeld dat verzoeker onvoldoende inzicht had en taken en deeltaken niet heeft uitgevoerd en dat bovendien bij de eindbeoordeling uiteraard ook rekening werd gehouden met het feit dat verzoeker niet geslaagd is voor de GIP, dient te worden vastgesteld dat deze elementen in wezen zijn opgenomen in de initiële beslissing van de klassenraad maar dat de beslissing van de beroepscommissie, gelet op haar hervormingsbevoegdheid te dezen, in de plaats is gekomen van de initiële beslissing van de klassenraad. De beslissing van de beroepscommissie lijkt zich niet, minstens niet voldoende duidelijk al die andere motieven van de klassenraad eigen te hebben gemaakt maar daarentegen enkel te steunen op de GIP.

De argumenten in de nota dat het bezwaar dat de leerhouding van verzoeker nooit een probleem is geweest wordt tegengesproken door opmerkingen in de voorgaande rapporten, zijn niet opgenomen in de bestreden beslissing en vormen dus een motivering *a posteriori* waarmee de Raad van State vooralsnog geen rekening mag houden. Dit geldt eveneens voor het antwoord in de nota op het

bezwaar dat het dagelijks werk en de resultaten van de grote toetsen in stijgende lijn gaan en het antwoord op de beoordeling van de stage.

Zelfs indien, zoals is aangevoerd in de nota, er geen verplichting zou zijn een eindbeoordeling van de stage op te nemen in het eindrapport, blijft de vaststelling dat de beroepscommissie niet aangeeft of en hoe hiermee rekening werd gehouden. Dit klemmt, zo lijkt, des te meer nu in artikel 3.4.4.2 van het schoolreglement wordt bepaald dat in de eindbeoordeling rekening wordt gehouden met, in bepaalde eindjaren – en het tweede jaar van de derde graad Bouw- en Houtkunde TSO blijkt er zo één te zijn – de stage.

In de mate dat in de nota nog wordt aangevoerd dat bij de eindbeoordeling een 50 – 50 verhouding voor dagelijks werk en grote toetsen wordt gehanteerd en dat dit *in casu* duidelijk het geval is, blijkt niet op het eerste gezicht hoe dit het euvel goedmaakt dat niet blijkt of en hoe de beroepscommissie met de stage rekening heeft gehouden.

16. Uit wat voorafgaat volgt dat het middel in de aangegeven mate ernstig is.

17. Aangezien de formelemotiveringsplicht geschonden lijkt, is het voorbarig om reeds een uitspraak te doen over de in het middel eveneens aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel. Een toets aan het redelijkheidsbeginsel lijkt immers pas aan de orde wanneer de motieven deugdelijk zijn en vaststaan, hetgeen op dit ogenblik nog niet het geval is. In zoverre is het middel in de huidige stand van de rechtspleging niet ontvankelijk.

18. Ook de vraag of de beslissing onzorgvuldig is door afwezigheid van de beoordeling van de stage, dient thans niet verder te worden onderzocht. Dit lijkt immers samen te vallen met een niet beantwoord bezwaar zodat het aan de beroepscommissie toevalt om hierop eerst te antwoorden. Hetzelfde geldt, zoals al

vastgesteld, voor de grief dat de samenstelling van de jury bij de verdediging van de GIP onzorgvuldig is gebeurd.

19. Er is dan ook voldaan aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, §§ 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden toegewezen.

BESLISSING

De Raad van State beveelt de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de beslissing van 10 september 2015 van de beroepscommissie van het Damiaaninstituut te Aarschot waarbij besloten wordt dat het C-attest uitgereikt aan Beau Lucas gehandhaafd blijft.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 6 oktober 2015, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Bruno Seutin,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	

Tiny Temmerman,	griffier.
-----------------	-----------

De griffier

De voorzitter

Tiny Temmerman

Bruno Seutin